

Arrest

nr. 79 464 van 18 april 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Togolese nationaliteit te zijn, op 1 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende bij aangetekend schrijven van 20 februari 2009 een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf gemachtigd te worden.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 16 februari 2011 de beslissing waarbij verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 5 mei 2011 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 20.02.2009 bij onze diensten werd ingediend door:

[B.B., M.N.N] [...]

[...]

nationaliteit: Togo

adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, §3, en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), en “enig ander document waarvan de waarachtigheid als bewijs van identiteit niet ter discussie kan worden gesteld” (arrest Grondwettelijk Hof 193/2009 d.d. 26.11.2009) m.n.:

Betrokkene legt een vervallen attest van immatriculatie voor. Dit attest kan geenszins aanvaard worden als zijnde identiteitsbewijs, daar dit document niet werd afgeleverd door de nationale overheden van betrokkene, en daar de gegevens op het attest gebaseerd zijn op de eigen verklaringen van betrokkene. Het genoemd document kan bijgevolg door onze diensten niet aanvaard worden als bewijsstuk in de door betrokkene ingeroepen procedure. De vraagstelling naar de correcte nationaliteit van de betrokkene is van essentieel belang in het kader van de aanvragen op basis van artikel 9ter, aangezien bij de beoordeling dient te worden onderzocht of de medische aandoening behandelbaar is in het land van nationaliteit. Het is derhalve aan de betrokkene om het bewijs aan te brengen van zijn nationaliteit.

Derhalve is vermelde aanvraag op basis van voorliggende gegevens onontvankelijk.”

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de partijen om de kosten van het geding ten laste van de tegenpartij te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

Verweerder betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker licht dit middel als volgt toe:

“Enige Middel: Wel voldaan aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde - Schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing verklaarde de aanvraag van verzoeker als onontvankelijk omdat: “gezien deze aanvraag ... noch van een identiteitsstuk noch van een geldige verschoning voor de afwezigheid ervan vergezeld is; is de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde voor deze aanvraag niet vervuld”; Nochtans heeft verzoeker in zijn aanvraag ten overvloede uiteengezet waarom hij niet in het bezit is van zijn geldig paspoort, en om welke hij reden hij niet in de mogelijkheid is om dit document alsnog voor te leggen:

Op de door verzoeker aangehaalde redenen wordt op geen enkele wijze een antwoord gegeven, doch men beperkt er zich toe om louter te stellen dat er geen geldige motivering aanwezig is:

Verzoeker legt duidelijk uit om welke redenen en in welke omstandigheden hij zijn thuisland is dienen te ontvluchten, en dat hij niet in het bezit was van zijn documenten bij deze vlucht;

Verder legt verzoeker tevens uit waarom hij niet hij machte is om thans op welkdanige wijze dan ook deze documenten alsnog in zijn bezit te krijgen:

De redenen vormen duidelijk een bijzondere omstandigheid om verzoeker vrij te stellen van de voorwaarde op grond van artikel 9bis, §1 van de Vreemdelingenwet:

Verweerster gaat hier op geen enkele manier op in, en stelt dat de deze gehele uiteenzetting geen geldige motivering is, zonder enige verduidelijking waarin de ongeldigheid zou gelegen zijn.

Op deze wijze is het voor verzoeker vanzelfsprekend onmogelijk om enig deugdelijk verweer op te bouwen:

Verder maakt verweerster zelf gewag van het aanwezig zijn van meerdere persoonlijke stukken in het administratieve dossier van verzoeker;

Met andere woorden is het perfect mogelijk om de identiteit van verzoeker vast te stellen en er zich van te verzekeren;

Het is bijgevolg duidelijk dat de identiteit van verzoeker op zekere basis kon worden vastgesteld en dat er geen enkele reden tot twijfel over zijn identiteit aanwezig kon gesteld worden;

Niettemin verkiest verweerster een zeer rigide en strakke houding aan te nemen, en besluit ze toch tot de onontvankelijkheid, ondanks alle bijgebrachte stukken;

Op deze wijze wordt de aanvraag niet eens ten gronde onderzocht:

Met betrekking tot het bijbrengen van de identiteitsdocumenten kan gewezen worden op het arrest van het Grondwettelijk Hof van 26 november 2009 (arrest nr. 193/2009);

Dit had expliciet betrekking op een onderzoek tussen een mogelijke ongelijkheid tussen de voorwaarden voor een medische regularisatie en de voorwaarden voor de subsidiaire bescherming;

Het Grondwettelijk Hof stelde vooreerst dat het niet onredelijk is te eisen dat de betrokkenen zijn identiteit kan aantonen; (overweging B.5.2.)

Doch stelde het Grondwettelijk Hof dat gelet op die doelstellingen als bewijs van identiteit van de betrokkene elk document waarvan de waarachtigheid niet ter discussie kan worden gesteld, volstaat;

Een identiteitsdocument dient niet te worden voorgelegd indien de identiteit op een andere wijze kan worden aangetoond: (overweging B.5.3.)

Vervolgens stelde het Grondwettelijk Hof “De in het geding zijnde bepaling gaat bijgevolg, door te eisen dat die persoon beschikt over een identiteitsdocument, verder dan het noodzakelijk is om de identiteit en de nationaliteit van de aanvragers te bepalen. Vermits het mogelijk is, ... , de identiteit van die personen vast te stellen zonder te eisen dat zij beschikken over een identiteitsdocument”:

In onderhavig geval blijkt overduidelijk dat de identiteit van verzoeker op onomstotelijke wijze kon worden vastgesteld op basis van de stukken welke bij zijn aanvraag werden gevoegd;

Verder dient ook gewezen te worden op het feit dat de aanvraag van verzoeker dateert van 20 februari 2009, en er dus geen rekening kan worden gehouden met de aanpassingen, zoals voorzien in de Wet Diverse Bepalingen van 29 december 2010:

Ten onrechte werd bijgevolg besloten tot de onontvankelijkheid, zodat de thans bestreden beslissing dient te worden vernietigd, minstens geschorst;

Voor wat betreft de gegrondheid van de aanvraag van verzoekers, waarover dus nog geen uitspraak werd gedaan, verwijzen verzoekers voor de volledigheid naar de inhoud van hun oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf zoals ingediend via de diensten van het Stadsbestuur op 20 februari 2009;”

4.2.1. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals het gold op het ogenblik van de aanvraag, luidt als volgt:

§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De beoordeling van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op :

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet het voorwerp van een definitieve beslissing heeft uitgemaakt of die een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar verklaard administratief cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken;

- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoont.

§ 2. De in § 1 vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 3. De minister of zijn gemachtigde verklaart de ingeroepen elementen onontvankelijk in de gevallen opgesomd in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De bedoelde vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4."

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een vreemdeling die verzoekt om medische redenen tot een verblijf gemachtigd te worden zijn identiteit dient aan te tonen. Het Grondwettelijk Hof oordeelde in dit verband dat een "document waarvan de waarachtigheid niet ter discussie kan gesteld worden" als bewijs van identiteit kan volstaan indien een verblijfsmachtiging in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gevraagd wordt (GwH 26 november 2009, nr. 193/2009). Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoeker teneinde aan deze verplichting te voldoen slechts een kopie van een attest van immatriculatie op zijn naam aanbracht. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kon derhalve in redelijkheid oordelen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk is aangezien verzoeker geen identiteitsdocument noch enig ander document waarvan de waarachtigheid als bewijs van identiteit niet ter discussie kan worden gesteld heeft voorgelegd bij de aanvraag. Het is immers niet kennelijk onredelijk om stukken die niet uitgaan van de nationale overheid van het land waarvan verzoeker beweert een onderdaan te zijn en waarvan de gegevens op het stuk zijn gebaseerd op de eigen verklaringen van verzoeker, niet als identiteitsbewijs te aanvaarden.

Inzoverre verzoeker stelt dat verweerder zelf gewag maakt van het aanwezig zijn van meerdere persoonlijke stukken in het administratief dossier van verzoeker, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing geen melding wordt gemaakt van andere persoonlijke stukken dan het attest van immatriculatie. Waar verzoeker met verwijzing naar persoonlijke stukken in het administratief dossier meent dat zijn identiteit wel degelijk vaststaat, dient gesteld dat uit de lezing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag haar identiteit dient aan te tonen door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan de voorwaarden opgesomd in artikel 9ter, §2 van de Vreemdelingenwet. Aan deze "documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde" dient voldaan te zijn op het ogenblik van het indienen van de aanvraag (RvS 30 juni 2011, nr. 214.351). In casu dient te worden vastgesteld dat de aanvraag van 20 februari 2009 om in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet tot een verblijf gemachtigd te worden geen dergelijk identiteitsdocument bevat. Bijgevolg is niet voldaan aan de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde gesteld in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Evenmin zette de verzoekende partij in haar aanvraag van 20 februari 2009 uiteen dat zij zich bevond in een situatie zoals beschreven in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet waardoor zij vrijgesteld zou zijn van de documentaire ontvankelijkheids-

voorwaarde. In de aanvraag stelt de verzoekende partij slechts: *“Gelieve te willen noteren dat mijn cliënt niet in de mogelijkheid is om een identiteitsdocument bij te voegen.”* De Raad dient vast te stellen dat de verzoekende partij zich hiermee beperkt tot een loutere vermelding van de vrijstelling, maar nalaat aan te tonen dat zij zich in de mogelijkheid bevindt om het vereiste identiteitsdocument voor te leggen. De gemachtigde kon dan ook in redelijkheid oordelen dat de aanvraag niet vergezeld ging van de motivering die toelaat verzoeker vrij te stellen van de documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde. In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt in zijn verzoekschrift, bevatte de aanvraag geen uitleg om welke redenen en in welke omstandigheden hij zijn thuisland diende te ontvluchten en waarom hij niet in het bezit was van zijn documenten bij deze vlucht. Evenmin bevatte de aanvraag een uitleg waarom hij niet bij machte is om deze documenten alsnog in zijn bezit te krijgen.

Waar verzoeker stelt dat geen rekening kan gehouden worden met de aanpassingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet zoals voorzien in de wet diverse bepalingen van 29 december 2010, verwijst de Raad naar zijn bespreking hoger inzake de op verzoekers aanvraag geldende bepaling. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zoals het bestond op het ogenblik van verzoekers aanvraag, bevatte tevens een documentaire ontvankelijkheidsvoorwaarde, zodat de gemachtigde terecht verwees naar het destijds geldende artikel 9ter, §1, derde lid van de Vreemdelingenwet, om de aanvraag onontvankelijk te verklaren daar *“De aanvraag [...] niet vergezeld [ging] van volgende documenten en inlichtingen: Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de wet (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, eerste lid), en “enig ander document waarvan de waarachtigheid als bewijs van identiteit niet ter discussie kan worden gesteld” (arrest Grondwettelijk Hof 193/2009 d.d. 26.11.2009)”*. Verzoeker toont geenszins aan dat de gemachtigde toepassing heeft gemaakt van de verkeerde bepaling.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

Het enige middel is ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien april tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER